

Velký Izrael a Deep State. Ako to súvisí?

- CZ24 News | 12. února 2020

IRÁN: Ak chceme porozumieť súčasným udalostiam v Iráne, musíme sa vrátiť o trinásť rokov späť a pripomenúť si slová generála americkej armády. Vyslovil ich v rozhovore s Amy Goodmanovou v New Yorku: „Asi desať dní po 11. septembri som prešiel Pentagónom a zbadal som ministra Rumsfelda a zástupcu ministra Wolfowitza. Zišiel som po schodoch, aby som pozdravil niektorých ľudí v štábe, a povedal mi: „Rozhodli sme sa, že budeme viesť vojnu s Irakom.“ To bolo 20. septembra. Odvetil som: „Ideme do vojny s Irakom? Prečo?“ Povedal: „Neviem. Myslím, že nevedia, čo majú robiť.“ Spýtal som sa: „Našli nejakú informáciu spájajúcu Saddáma s al-Káidou?“ Povedal: „Nie, nie.“ V tej dobe sme bombardovali

Afganistan. „Stále budeme bojovať s Irakom?“ položil som otázku, a on odvetil: „Ach, je to ešte horšie.“

Natiahol sa po svojom stole, zobral kus papiera a povedal: „Práve som to dostal zhora,“ čo znamená kancelária ministra obrany. „Toto je poznámka, ktorá popisuje, ako za päť rokov obsadíme sedem krajín, počnúc Irakom, a potom Sýriu, Libanon, Líbyu, Somálsko, Sudán, končiac Iránom.“

VELKÝ IZRAEL

Dlhodobým cieľom Izraela je bezpochyby dominancia na Blízkom východe v partnerstve s Washingtonom. Jej dosiahnutie závisí od transformácie nezávislých regionálnych národov na americko-

izraelské vazalské štáty, či už vojnou, alebo inými nepriateľskými prostriedkami nasmerovanými predovšetkým na Irán. Spolu s Tureckom je to jediná krajina v regióne, ktorá je schopná vojensky napadnúť Izrael, ak bude sama napadnutá. Koncom decembra 2019 náčelník štábu izraelských ozbrojených síl IDF generál Aviv Kochavi tvrdil, že napätie židovských štátov s Iránom sa v roku 2020

môže zvýšiť, čo môže viesť k vojne. Idea Velkého Izraela (Eretz Yisrael Hashlema) je dávna.

Náboženské

použitie výrazu Velký Izrael sa vzťahuje na jednu z biblických definícií izraelskej krajiny, ktoré sa nachádzajú v knihe Genesis. Ak sme spomenuli slová Wesleyho Clarka, je nutné dodať, že tento plán navrhli sionisti. Jeden z popredných vodcov - Richard Pearle, už v roku 1998 aktivoval iniciatívu známu

ako Projekt nového amerického storočia (PNAC) s blízkymi neokonzervatívnymi spojencami z Washingtonu - Wolfowitzom, Woolseym či Abramsom a ďalšími. Projekt vyvrcholil listom, ktorý PNAC

poslal prezidentovi USA Billovi Clintonovi a vyzval ho na vojenské zvrhnutie režimu Saddáma Husajna.

Dnes už vieme, že hlavný motív útoku na Irak bol lživý - zbrane hromadného ničenia inšpektori nenašli.

Takisto sa nikdy nepreukázalo, že by takýmto arzenálom disponoval Irán. Všetko je naopak, jadrové zbrane má Izrael. Rešpektovaný novinár Manlio Dinucci v máji 2019 v Il Manifesto publikoval informácie

o tom, že rozhodnutie Spojených štátov ukončiť iránsku jadrovú dohodu, ktorú Teherán podpísal v roku

2015 s piatimi stálymi členmi Rady bezpečnosti OSN a Nemeckom, spôsobuje extrémne nebezpečenstvo

nielen na Blízkom východe. Aby sme pochopili dôsledky rozhodnutia prijatého pod tlakom Izraela, ktorý opisuje dohodu ako odovzdanie Západu Osi zla pod vedením Iránu, musíme vychádzať z

presného faktu: bombu má Izrael, nie Irán. Izrael vyrába jadrové zbrane viac ako päťdesiat rokov v závode Dimona, ktorý postavili najmä za pomoci Francúzska a Spojených štátov. Nepodlieha inšpekciám, pretože Izrael, jediná jadrová krajina na Blízkom východe, nedodržiava Zmluvu o nešírení jadrových zbraní, ktorú Irán podpísal už pred päťdesiatimi rokmi.

Dôkazy o tom, že Izrael vyrába jadrové zbrane, odhalil pred viac ako tridsiatimi rokmi Mordechai Vanunu, ktorý pracoval v závode Dimona. Tieto informácie zverejnil The Sunday Times 5. októbra 1986

po prehliadke poprednými odborníkmi na jadrové zbrane.

Pri tom všetkom zároveň nezabúdajme na tajnú správu CIA, kde sa uvádza, že Izrael do dvadsiatich rokov

zanikne. Správu uverejnili viaceré zdroje v marci 2009 a vo svojich štúdiách ju publikoval aj bývalý šéf

československej rozviedky v USA Miroslav Polreich.

DEEP STATE

V auguste 2019 sa iránsky minister zahraničných vecí Javad Zarif vo francúzskom Biarritzi zúčastnil zasadnutia G7. Viedol rozhovor s francúzskym prezidentom Emmanuelom Macronom, ktorý chcel pôsobiť ako vyjednávač medzi Iránom a USA. Deep state (štát v štáte) však dialóg odmietol. Kým Macron

predstavil Trumpovi mierový plán, americký líder prišiel s poradcom pre národnú bezpečnosť Johnom

Boltonom a trval na tom, že jeho maximálna nátlaková kampaň ekonomických sankcií proti islamskej republike funguje. Neskôr však Trump na tlačovej konferencii po skončení samitu súhlasil s možnosťou

stretnutia so svojim iránskym kolegom Hassanom Rúháním.

Trump sa dokonca zdal byť otvorený myšlienke ustúpiť od súčasnej americkej politiky maximálneho tlaku na Teherán, pričom uviedol, že by pre Irán zvážil poskytnutie núdzového úverového limitu podporeného jeho ťažbou ropy. Prečo sa Trump, ktorý ako prvý z prezidentov USA vyzval na mierové riešenia vzťahov s KLLDR, zrazu otočil a zvolil nezákonné a bezohľadné riešenie? Bolo to preto, lebo nenávidel jadrovú dohodu podpísanú Obamom, z ktorej nezákonne odstúpil? Vráťme sa k jeho kampani.

Trump sa otvorene zasadzoval za ukončenie zbytočných vojen a privedenie amerických vojakov domov.

Takéto postoje boli vo veľkom rozpore s vnímaním jastrabov z Pentagónu. V Oválnej pracovni sa s nimi

stretol len raz, neokonzervatívci navrhovali schôdzky v ich think-tanku - v Pentagóne. Štátny prevrat sa

oproti očakávaniam spomalil, Trump dokonca navrhoval stiahnuť vojakov americkej armády a zrušiť nákladnú prevádzku tisícky amerických základní po celom svete. V januári 2017 však odchádzajúci šéf

CIA John Brennan spravil čosi neslýchané: Trumpovi odkázal, aby konal v mene národnej bezpečnosti,

inak to bude vnímané ako vlastizrada. Takýto odkaz by bol nemysliteľný, ak by CIA ako jedna zo základných pilierov deep state bola podriadená prísnej Trumpovej kontrole. Ten však zrazil opätky a s vidinou volebného úspechu na jeseň 2020 sa vôli deep state podriadil. Trumpovo rozhodnutie, ktoré

nesie Netanjahuove odtlačky prstov, sa javí ako únikový východ pred stále zložitejšou vnútropolitickou situáciou.